

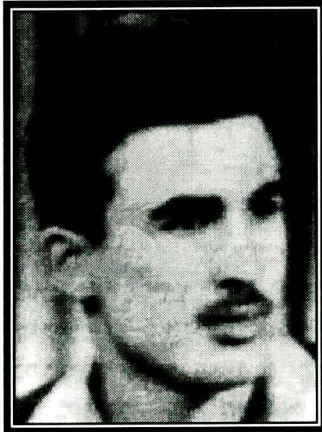

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל זכי דוד ז"ל

בן פהימה ושמעון
נולד בכורדיסטאן
בשנת תרצ"ב, 1942
התגורר בירושלים
התגייס ביולי 1962
שרת בחטיבת ירושלים
נפל במלחמת ששת הימים, בירושלים
בתאריך ה' בתמוז תשכ"ז, 13/7/1967
נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 3 שורה: 10 קבר: 5
הותיר אחריו הורים, שלושה אחים ושלוש אחיות

בן 25 בנפלו

קורות חיים

בנם-בכורם של שמעון ופהימה. נולד בשנת תרצ"ב (1942) בעמדיה אשר בכורדיסטן (צפון עירק). המשפחה עלתה לארץ בשנת 1951 וקבעה את מושבה בירושלים. תחילה למד בבית הספר היסודי "שילה" ולאחר מכן למד בבית הספר התיכון המקצועי "קרית נוער" בירושלים; שם התמחה במכניקה עדינה. עמד להקים גרעין נוער בערד. היה בעל לב טוב ועזר לזולתו בכל הזדמנות. מלבד אהבת הזולת ציינו אותו עוד שתי תכונות: אומץ לב ונאמנות למשפחה. את נאמנותו זו גילה בעזרה שנתן לאביו בפרנסת המשפחה ומפני כך ויתר על שאיפותיו ללמוד ולתת ביטוי לכשרונותיו. שאלות מכניות היו מעניינות אותו וחביבה היתה עליו בייחוד פתירת בעיות בפיסיקה. ביולי 1962 גויס לצה"ל ותקופת השירות ללא תשלום עברה עליו בקיבוץ לביא ולאחר מכן התנדב כחבריו ליחידת הנח"ל (המוצנח). כסמל הדריך פלוגת טירונים בצנחנות. במסגרת המילואים שירת בחיל הצנחנים ולא בא לאיש בטענות על קשיים; דבק היה במטרה, הלך קדימה ללא פחד והתנדב לכל משימה. היה דינמי ואינטליגנטי ומטבעו היה חברתי. תמיד בחרו בו חבריו למלא תפקידים הדורשים אחריות ויושר בביצועם. אהב ללמוד ושאף להמשיך את

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

לימודיו בטכניון. אולם אמצעים לכך חסרו לו, באשר היה מפרנסה היחיד של משפחתו הגדולה. את מרצו הקדיש לחינוך אחיו הצעירים ולמילוי כל מחסורם. במלחמת ששת הימים, ביום השני לקרבותיה, נפצע קשה בקרב שנערך בבית הספר לשוטרים; הוא היה בחוליה הראשונה שיצאה לפרוץ את הגדר בין ירושלים העברית והערבית ואז נפגע פגיעה אנושה. כחמישה שבועות לאחר היפצעו, ביום ה' בתמוז תשכ"ז (13.7.1967), מת מפצעיו. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים. רשימה עליו מובאת בספר הזכרון המוקדש לבוגרי "קרית הנוער" בירושלים שמסרו נפשם על מזבח האומה. בספר "מאריות גברו" של מפקדת הצנחנים מוקדש עמוד לתולדותיו ולתיאור קרבו האחרון.